

10 Ιουλίου 2014

Το πρώτο βήμα του χριστιανού είναι να μάθει να πολεμά

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η χριστιανική ζωή είναι ένας αγώνας. Το πρώτο βήμα του χριστιανού είναι να μάθει να πολεμά. Από την ώρα που ο χριστιανός θα θελήσει να ακολουθήσει τον Χριστό, αρχίζει ένας αγώνας, ένας πόλεμος.

Ο Απ. Παύλος γράφει: «ουκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφεσ. 6, 12). Καὶ ὁ Κύριος εἶπε: «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν• οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν». (Ματθ. 10, 34) καὶ «ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ» (Ματθ. 10, 36).

Εἶναι ἀνάγκη ὁ χριστιανὸς νὰ μάθει νὰ πολεμᾷ, νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Ἐχθροὶ τοῦ χριστιανοῦ δὲν εἶναι οἱ ἄνθρωποι που εἶναι γύρω του. Ἐχθροὶ τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ὁ διάβολος, εἶναι ὁ κόσμος με τὸ ἀμαρτωλὸ φρόνημά του. Ἐχθρὸς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ὁ εαυτὸς του με τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη του.

Δεν ἔχουμε καταλάβει πὼς μοναδικὸς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος εἶναι ὁ διάβολος. Ὁ Κύριος τὸν ὠνόμασε «ἀνθρωποκτόνο», διότι φθονεῖ καὶ μισεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ θέλει τὴν ἀπώλειά του. Ἐκμεταλλεύεται τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη που ἔχουμε καὶ μᾶς πολεμᾷ νύκτα καὶ μέρα. Εἶναι ἐχθρὸς ὑπουργὸς καὶ πλάνος. Παρουσιάζεται ἀκόμη ὡς «ἄγγελος φωτός», κατορθώνει νὰ κρύβεται, νὰ καμουφλᾶρεται ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ τοὺς πολεμᾷ ευκολότερα. Χρησιμοποιεῖ μεθόδους καὶ τρόπους γιὰ νὰ μᾶς εξαπατήσει. Εἶναι πνεῦμα πονηρὸ καὶ μᾶς πολεμᾷ με σκέψεις πονηρῆς καὶ ἀπατηλῆς. Ὑπόσχεται ἡδονές, ἀπολαύσεις, γλέντια, διασκεδάσεις, πλοῦτο καὶ δόξα πολλή. Αὐτὸ ἔκανε καὶ με τὸν Κύριό μας στὸ ὄρος τῶν πειρασμῶν.

Αὐτὸ τὸν ἐχθρὸ καλούμαστε νὰ πολεμήσουμε με τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος εἶπε: «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφείων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10,19).

Δεύτερος ἐχθρὸς ἐξίσου επικίνδυνος εἶναι ὁ κόσμος που μᾶς περιβάλλει, ὄχι βέβαια οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὸ κοσμικὸ φρόνημα που επικράτει μέσα στὸν κόσμο. Ὁ κόσμος θέλει νὰ ἐπιβάλλει τὴ σφραγίδα τοῦ ἐπάνω μας. Ὁ κόσμος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ• «ὅς ἀν βουλευθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται» (Ἰακ. 4,4). Ὁ χριστιανὸς ζεῖ μέσα στὸν κόσμο, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ἐχθρὸς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος ὁ εαυτὸς του. Εἶναι πιο επικίνδυνος ἀπὸ τοὺς ἄλλους δύο. Τὸν εαυτὸ μας τὸν φέρουμε παντοῦ, στὸ σπίτι, στὸ δρόμο, στὴν ἐργασία μας καὶ στὴν Ἐκκλησία ἀκόμα. Εἶναι ἕνας ἀχώριστος σύντροφος τῆς ζωῆς μας. Ὁ εαυτὸς μας με τὶς ἀδυναμίες του, καὶ τὰ πάθη του, εἶναι ἕνας

αντίπαλος στην πνευματική μας ζωή. Καλούμαστε αυτόν τον εαυτό μας να τον απαρνηθούμε για να απαλλαγούμε απ' αυτόν. Ο Κύριος είπε:«Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι» (Ματθ. 16,24).

Ο εαυτός μας έχει ρίζες βαθιές και θέλει καλό άγωνα για να απαλλαγούμε απ' αυτόν. Αυτούς τους τρεις εχθρούς καλείται ο πιστός να πολεμήσει χωρίς συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, χρησιμοποιώντας όλα τα όπλα και τα μέσα της χάριτος που του δίνει ο Θεός, για να μείνει πιστός στο θέλημά του.

Π.Π.

Πηγή: xristianos.gr